ULTIMELE ȘTIRI

POPORUL ITALIAN REZISTA CU SUCCES REACȚIUNII

Sub titlul de mai sus, organul Biroului Informativ al partidelor Comuniste, „PENTRU PACE TRAINICA PENTRU DEMOCRAȚIE POPULARA!", publică, în ultimul său număr, sub semnătura lui MARIO CORSI un substanțial articol din care reproducem pasagiile mai importante.

★

Evenimentele recente din Italia au fost rezultatul direct al politicii dusă de patru ani de către ocupanții anglo-americani. Cu sprijinul lor și folosindu-se de slăbiciunea tinerei democrații italiene, reacțiunea internă și-a redobândit și consolidat pozițiile în economia țării. După înlăturarea dela guvern a comuniștilor și socialiștilor, în luna Mai 1947 reacțiunea și-a desăvârșit și acapararea politicii italiene, punând în fruntea țării pe conducătorii reacționari ai Partidului democrat creștin. Sub obăduirea autorităților americane de ocupație, numeroase partide și organizații fasciste, legale sau semi-legale, au luat ființă și s'au consolidat. Sub conducerea serviciilor de informații americane și cu complicitatea elementelor monarhoreacționare din ministerul de interne și din armată, aceste formațiuni fasciste au făcut mai multe încercări de a distruge organizațiile democratice italiene.

Alcătuirea guvernului reacționar demo-creștin, din Iunie 1947, a fost semnalul luptei pregătită de multă vreme, împotriva cuceririlor politice și nivelului de trai al muncitorilor italieni. Prețul articolelor de primă necesitate, se urcase încă de prin Iulie și August; impozitele indirecte se dublaseră și se triplaseră cu aprobarea tacită a guvernului de Gasperi. Confederația Industriașilor călcase angajamentele sale față de sindicate; în fabrici și uzine începură concedieri masive printre muncitori, sub cuvânt că trebue restaurată rentabilitatea întreprinderilor.

Consiliile de gestiune, alcătuite încă în vremea luptelor de eliberare împotriva Germanilor, constituiau, împreună cu sindicatele, o piedică însemnată față de bunul plac al patronilor. Marele merit al acestor consilii îl constituie mobilizarea muncitorilor pentru refacerea întreprinderilor distruse sau avariate în cursul războiului.

Lichidarea Consiliilor de gestiune, cerută lui de Gasperi de către Americani, constitula un amestec nu mai puțin important decât acela care a dus la înlăturarea din guvern a comuniștilor și a socialiștilor. Ascultători față de ordinele provenind din Statele Unite, conducătorii demo-creștini au trădat încăodată interesele muncitorilor italieni, refuzând fățiș, cu ocazia recentului lor congres dela Neapole, să sprijine revendicarea lor de recunoaștere a Consiliilor de gestiune.

La începutul lui Octombrie, Adunarea constituantă a încheiat discuția cu moțiunea de neîncredere la adresa guvernului de Gasperi, depusă de comuniști și socialiști. Socialiștii de dreapta (ai lui Saragat) s'au folosit atunci ca deobicei, de tactica lor de divizare și l-au salvat pe de Gasperi, care a obținut o mică majoritate. Discutarea în Adunarea constituantă a desvăluit situația precară a guvernului de Gasperi. Desagregarea care a urmat curând, a partidului „del uomo qualunque" care până atunci sprijinise politica lui de Gasperi, ca și apropierea lui 15 Decembrie, când urmau să fie retrase trupele americane din Italia, toate acestea au grăbit formarea complotului reacționar împotriva democrației italiene. Cu mijlocirea organizației legale fasciste M. S. I. (Mișcarea socială italiană), organizațiile fasciste clandestine s'au pus în mișcare. Aceste evenimente au fost urmate de o serie de asasinate și de lovituri împotriva organizațiilor locale ale partidelor de stânga și a sindicatelor, în diferite regiuni ale țării.

Guvernul lui de Gasperi nu numai că a refuzat să apere organizațiile democratice, dar — precum au dovedit-o evenimentele ulterioare — a folosit forțele polițienești, pentru a sprijini uneltele fasciste. La revendicarea Confederației generale a muncii, de a dizolva organizațiile fasciste și, în primul rând, M. S. I.-ul, ministrul de interne Scelba a răspuns cu aroganță că nu dispune de un mijloc legal de a face aceasta.

Muncitorii italieni au luat în mână apărarea organizațiilor lor și au opus o rezistență hotărâtă, puterilor unite ale complotiștilor monarho-fasciști, poliției lui Sceiba și bunului plac al patronilor. Pretutindeni, la Milano, Varese și Veneția în Sardinia și Sicilia, au avut loc greve, și manifestații grandioase de protest; poporul a luat cu asalt și a distrus cuiburile organizațiilor fasciste și monarhiste.

Sub presiunea forțelor democratice, reacțiunea italiană și de Gasperi se văzură nevoiți să bată în retragere. Hotărârea guvernului, publicată la 3 Decembrie, referitoare la formarea unei comisii însărcinate cu elaborarea legii asupra consiliilor de gestiune a fost un prim rezultat al luptei pornite de clasa muncitoare întru apărarea drepturilor ei, luptă care s'a sfârșit printr'un congres, la care s'au adunat 7000 de delegați ai întreprinderilor din toată țara. Acum țăranii italieni, urmând pilda muncitorilor pregătesc congresul lor național denumit Adunarea constituantă pentru chestiunea agrară. Paralel cu aceasta, un congres democratic pentru Italia meridională a fost convocat, spre a discuta problemele sociale din acea regiune, care sunt de mult la ordinea zilei. In orașe ca și la țară, pături din ce în ce mai largi, se alătură luptei pentru libertățile și reformele democratice. Toate aceste fapte dovedesc că frontul forțelor democratice dispune de mari rezerve care alcătuesc posibilități pentru întărirea sa.

După ce încercările sale de a zdrobi cu ajutorul complotiștilor fascişti organizaţiile democratice ale poporului italian au dat greș, reacțiunea italo-americană se pregătește să se slujească pentru acelaș scop în mod direct, de partidul lui de Gasperi și de guvernul pe care îl conduce. Pentru scopul acesta, vor să-l facă să participe la guvern pe trădătorul încercat al clasei muncitoare și rivalul lui de Gasperi la rolul de favorit al americanilor, Saragat, ca și pe reprezentanții Partidului republican.

Admiterea în guvern a partizanilor lui Saragat și a republicanilor nu va consolida poziția precară a lui de Gasperi și nu va reuși să camufleze fondul reacționar al politicii sale. Experiența din ultima vreme a arătat că muncitorii italieni veghează cu grijă asupra intereselor lor și apără cu hotărâre organizațiile pe care și le-au făurit. In cursul ultimelor două luni, sub conducerea partidelor de stânga și a sindicatelor unificate, ei au repurtat victoria în bătălia care le-a fost impusă de către forțele fasciste și reacționare la semnalul dat de dincolo de Atlantic. Instigatorii acestei lupte au dat greș în ciuda unui șantaj nerușinat sprijinit pe o întreagă flotă de război americană concentrată în porturile Italiei, prin violarea suveranității naționale, și pe menținerea trupelor americane de ocupație pe teritoriul Italiei, în pofida clauzelor tratatului de pace.

Prin însemnătatea sa politică, succesul muncitorilor italieni este cel mai important pe care l-au repurtat dela instaurarea Republicii, în Iunie 1946. Lucrul cel mai important în acest succes este că în cursul celor două luni de luptă pentru apărarea intereselor lor, clasa muncitoare și păturile muncitoare ale poporului italian și-au dat seama de superioritatea forțelor lor față de forțele antidemocratice și reacționare, că ele au dat dovadă de puterea lor, părăsind tactica demoralizantă a așteptării și a concesiilor treptate față de provocările și de șantajele reacțiunii interne și străine. Câștigând această bătălie, democrația italiană a dovedit că dispune de forțe suficiente, nu numai pentru a ține piept forțelor reacțiunii și ale fascismului așa cum s'a întâmplat în primul stadiu al luptei, dar și pentru a le pune pe goană și a-și croi drum spre democratizarea țării și restabilirea independenței sale.

★

Rezultatul cel mai însemnat al luptei masselor populare italiene este, fără îndoială, crearea puternicului Front Democrat Popular al muncii, păcii, libertății și independenței, a cărui necesitate, poporul muncitor italian a resimțit-o din plin în cursul luptelor dârze duse împotriva reacțiunii interne și externe.

In fața pericolului imperialist, împotriva dușmanilor de moarte ai poporului singura armă eficace este să rămâne unitatea de luptă a forțelor democratice.

Clasa muncitoare italiană, în frunte cu Partidul Comunist și împreună cu toate celelalte forțe democratice progresiste al țării, luptă cu toată energia pentru făurirea acestei unități.

Alături de comuniști și socialiști merg acum în front unit milioane de muncitori, țărani și intelectuali, precum și diferite partide și organizații democratice. „Unitatea tuturor democraților italieni — spune Palmiro Togliatti secretarul general al P. C. italian — ia forma unui bloc deschis al forței populare contra blocului secret al reacțiunii".

Rezultatele sesiunii de la Londra a Consiliului Miniștrilor de Externe

Declarațiile lui V. M. MOLOTOV, în cadrul unei conferințe de presă

MOSCOVA 31 (Rador). — TASS transmite:

Răspunzând la întrebările puse, în cadrul unei conferințe de presă, de corespondenții ziarelor IZVESTIA și PRAVDA cu privire la rezultatele sesiunii dela Londra a Consiliului Miniștrilor Afacerilor Străine, și în legătură cu cuvântările ținute în această privință de d. Marshall, ministrul de externe al Statelor Unite și de d. Bevin, ministrul de externe al Marii Britanii, Molotov, ministrul afacerilor străine al URSS. a făcut următoarele declarații:

Un acord asupra problemei germane nu a fost realizat la Londra. Importante nu sunt însă o serie de chestiuni fundamentale, anunțat la care s'a făcut adesea aluzie în cuvântările recente. Ceeace este important, e că nu s'a realizat un acord asupra a două chestiuni fundamentale: în primul rând, asupra tratatului de pace cu Germania și în al doilea rând, asupra restabilirii unității Germaniei. Acordurile dela Yalta și Potsdam, încheiate de șefii guvernelor Statelor Unite, Marei Britanii și Uniunii Sovietice, constitue o bază solidă pentru soluționarea ambelor probleme.

Problema tratatului de pace cu Germaniá

Chestiunea tratatului de pace cu Germania este importantă nu numai pentru Germania, ci și pentru toate națiunile europene care vor stabilirea unei păci temeinice.

Dacă vrem cu adevărat să contribuim la consolidarea păcii în Europa, trebue să începem pregătirea tratatului de pace cu Germania și să rezolvăm toate problemele pe care le implică convocarea conferinței de pace cu Germania.

Aceasta a fost atitudinea delegației sovietice, care însă nu s'a bucurat de nici un sprijin din partea celorlalți miniștri la conferința dela Londra.

Guvernul St.-Unite și-a schimbat atitudinea

Se știe că anul trecut guvernul Statelor Unite a considerat și el că este necesar să se înceapă pregătirea tratatului de pace cu Germania. Delegația americană a făcut o propunere în acest sens în Aprilie 1946, la conferința dela Paris. Pe atunci însă, atenția principală era îndreptată asupra pregătirii celorlalte tratate de pace, din care cauză a fost imposibil să se treacă la chestiunea tratatului de pace cu Germania. Alta este situația acum. După ce tratatele de pace cu Italia, Bulgaria, România, Ungaria și Finlanda au fost nu numai semnate, dar au și intrat în vigoare, avem dreptul să credem că a venit vremea

V. Molotov

să se treacă la soluționarea tratatului de pace cu Germania.

Totuși, Statele Unite sunt cele care, în momentul de față, opun cea mai încăpățânată rezistență în rezolvarea acestei chestiuni. Statele Unite și-au schimbat atitudinea și, spre deosebire de anul trecut, guvernul Statelor Unite nu mai caută acum să grăbească soluționarea acestei probleme. Conferința dela Londra a dovedit că Marea Britanie și Franța merg pe același drum. Din ansamblul acestei probleme, ei au extras în mod artificial numai chestiunea frontierelor Germaniei. Această atitudine nu a fost de fel dictată de considerente practice, ci a urmărit doar atățarea nervilor Germaniei. Chestiunea frontierelor Germaniei nu poate fi soluționată decât în cadrul examinării întregei probleme a tratatului de pace cu Germania, ceeace însă, partenerii noștri nu au voit să facă.

Discuțiile dela Londra nu au fost sterile

Se afirmă în prezent de către unii că discuțiile cu privire la pregătirea tratatului de pace cu Germania, de la sesiunea de la Londra, au fost sterile. Aceste afirmații nu corespund însă realității.

Sesiunea de la Londra, datorită în primul rând eforturilor delegației sovietice, a adoptat o serie de hotărâri, care reprezintă un progres în coordonarea atitudinilor celor patru guverne cu privire la procedura pregătirii tratatului de pace cu Germania. Pentru un motiv sau altul, acest juru este acum trecut sub tăcere. Este adevărat că examinarea acestei chestiuni nu a fost terminată, dar aceasta s'a întâmplat fiindcă delegația americană s'a grăbit să pună capăt întregei activități a conferinței de la Londra. Nimeni nu a explicat cum se face că Statele Unite care anul trecut au făcut propuneri în vederea accelerării pregătirii tratatului de pace nu consideră în momentul de față această problemă ca vitală. Este totuși absolut evident că stabilirea păcii în Europa nu poate fi deplină până ce nu se încheie tratatul de pace cu Germania. FAPTELE DOVEDESC CA, LA SESIUNEA DE LA LONDRA A CONSILIULUI MINISTRILOR AFACERILOR STRAINE, SINGURA UNIUNEA SOVIETICA A CERUT CU INSISTENȚA URGENTAREA PREGATIRII TRATATULUI DE PACE CU GERMANIA. Este evident că această atitudine corespunde intereselor tuturor națiunilor care doresc consolidarea păcii generale.

Chestiunea restabilirii unității Germaniei

Odată cu problema tratatului de pace cu Germania, s'a pus chestiunea guvernului german și, în legătură cu aceasta, chestiunea restabilirii unității Germaniei. Insemnătatea restabilirii unității Germaniei pentru dezvoltarea națională a poporului german, este clară. Pe de altă parte, este important pentru toate țările democratice și iubitoare de pace, ca principiile democratizării și demilitarizării Germaniei, adoptate de coaliția antihitleristă la conferința dela Potsdam, să fie aplicate în întreaga Germanie. Acest lucru este posibil numai dacă unitatea Germaniei este restabilită și nici o parte a ei nu rămâne în afara controlului comun al celor patru puteri însărcinate cu aplicarea acestor principii. INDEPLINIREA DE CATRE GERMANIA A OBLIGAȚIILOR SALE FAȚA DE TARILE ALIATE CARE AU SUFERIT DE PE URMA AGRESIUNII ȘI OCUPAȚIEI HITLERISTE, DEPINDE DEASEMENEA INTR'O MARE MASURA DE RESTABILIREA UNITAȚII GERMANIEI. La conferința dela Londra, nimeni nu s'a opus pe față unificării Germaniei.

Delegația americană a căutat să obțină beneficii pentru societățile de export

S'a observat însă că reprezentanții Statelor Unite, Marei Britanii și Franței, reduc aceastăsarcină doar la încheierea de către autoritățile de ocupație a câtorva acorduri relative la înlăturarea barierelor zonale, în scopul înlesnirii traficului de mărfuri, sau relative la alte chestiuni asemănătoare, și că ei neglijează participarea poporului german însuși și a forțelor sale democratice la restabilirea unității statului german. IN LOC DECI DE A SE PUNE ACCENT PE RESTABILIREA UNEI UNITATI REALE A STATULUI GERMAN, S'A TINS A SE FOLOSI ACEASTA CHESTIUNE PENTRU ACORDAREA DE NOUI AVANTAGII SOCIETAȚILOR STRAINE DE EXPORT CARE-ȘI VAND MARFURILE IN GERMANIA.

Delegația Uniunii Sovietice a susținut un punct de vedere cu totul diferit. Intr'adevăr, se poate oare vorbi serios despre restabilirea unității Germaniei în conformitate cu acordul dela Potsdam, fără ca poporul german însuși și forțele sale democratice progresiste să participe în mod activ la această acțiune? Nu este greu să dăm un răspuns acestei întrebări: RESTABILIREA UNITAȚII GERMANIEI PE BAZE DEMOCRATICE ȘI PAȘNICE ESTE IMPOSIBILA FARA PARTICIPAREA ACTIVA A FORȚELOR DEMOCRATICE ALE POPORULUI GERMAN LA ACEASTA ACȚIUNE. Pentru acest motiv, la sesiunea de la Londra a Consiliului de Miniștri de Afaceri Străine, delegația sovietică a propus să se procedeze la organizarea unui guvern german central în conformitate cu hotărârea conferinței de la Potsdam.

Propunerile delegației sovietice nu au fost însă sprijinite de puterile occidentale. Atitudinea acestor puteri la conferința de la Londra, a făcut imposibil orice progres în problema restabilirii unității Germaniei.

SINGURA UNIUNEA SOVIETICA SPRIJINA IN MOD CONSECVENT RESTABILIREA UNITAȚII GERMANIEI. In ce le privește pe celelalte trei puteri, atitudinea lor în această chestiune arată că ele duc o politică ținând mai curând la dezintegrarea Germaniei decât la unificarea ei, o politică de separare a zonelor occidentale de restul Germaniei care a și avut drept consecință scindarea Germaniei. Politica aceasta, care urmărește dezintegrarea Germaniei și-a găsit expresia în propunerea anglo-franco-americană ca „toate puterile să fie trecute asupra Laender-elor", cu excepția unor atribuții de mai mică importanță care rămân de competența organismelor germane centrale.

Această politică este dictată de dorința de a vedea Germania fărămițată politiceşte și economiceşte. Această politică este dictată de teama că Germania ar putea redeveni un concurent periculos pe piața mondială pe care monopolurile americane și sucursalele lor din Europa vor să o controleze în mod absolut, impunându-și pretutindeni voința lor. Politica aceasta este în contradicție cu acordul dela Potsdam, nu ține deloc seamă de interesele democrației germane și este străină de interesele majorității celor care vor consolidarea păcii și democrației în Europa.

Această politică antidemocratică este în momentul de față pusă în practică în zonele occidentale ale Germaniei. Crearea Bizonei anglo-americane a înlesnit aplicarea acestei politici, dat fiind că Bizonia nu este controlată de cele patru puteri ci este subordonată administrației anglo-americane. Atitudinea nefavorabilă a Uniunii Sovietice față de ideia federalizării a împiedecat extinderea acestei politici la întreaga Germanie. Totuși, autoritățile anglo-americane nu au sovăit să o aplice pe calea divizării Germaniei în unicul scop de a curăți terenul pentru propria lor politică, în chiar numai în zonele occidentale.

Nu se mai ascunde acum faptul că prin separarea Bizonei de restul Germaniei se urmăresc și scopuri politice.

Cauzele eșecului conferinței dela Londra

De fapt, politica autorităților anglo-americane ca și a autorităților franceze în zona lor, duce la agravarea dezintegrării Germaniei, fapt care nu poate decât micșora prestigiul celor care duc o asemenea politică. Falimentul acestei politici este inevitabil, pentrucă ea este în contradicție cu dezvoltarea istorică a Germaniei și este condamnată de întreaga Europă democrată.

Se știe acum că există intenția de a face din Germania, sau cel puțin din Germania de Vest obiectivul unui plan american bine stabilit pentru Europa. I se trimit Germaniei miliarde de dolari americani, aparent pentru refacerea sa economică, aprovizionarea sa cu alimente și alte asemenea scopuri. Se știe acum deasemenea că, în Bizonia anglo americană, puterea trece treptat dela organele unificate anglo americane, direct la americanii care au o mai mare cantitate de dolari.

POLITICA DUSA IN ZONELE OCCIDENTALE NU ESTE O POLITICA DE SPRIJINIRE A REFACERII INDUSTRIEI DE PACE, CI UNA DE IMPIEDICARE A DESVOLTARII ȘI DE PROVOCARE A STAGNARII INDUSTRIEI, CEEA CE ARE GA URMARE FAPTUL CA UTILAJUL CARE NU MAI E IN FUNCȚIUNE, ISI PIERDE TREPTAT VALOREA, SE DETERIOREAZA ȘI SE DISTRUGE.

DEPENDENȚA ECONOMICA A PARȚII OCCIDENTALE A GERMANIEI DE CAPITALUL STRAIN, VA DEVENI ȘI MAI MARE, DEȘI INCA DE PE ACUM UN NUMAR CONSIDERABIL DE FABRICI GERMANE AU FOST CUMPARATE PE PREȚURI DE NIMIC DE CĂTRE MONOPOLIȘTII STRAINI. Nu va fi greu să se manevreze o Germanie vestică slăbită din punct de vedere economic și la discreția creditorilor americani, mai ales în lipsa unui guvern german central.

Acest plan reflectă într'o mare măsură dorința de a transforma partea de Vest a Germaniei într'o bază pentru extinderea influenței imperialismului american în Europa. El include o serie de alte state europene, a căror redresare este pusă în funcție de acceptarea unor anumite condiții politice și economice dictate de Statele Unite. Dominarea absolută a imperialismului american în partea de vest a Germaniei, are drept scop consolidarea influenței sale și în alte țări europene.

Rezultă din aceasta că Statele Unite ale Americii condiționează restaurarea păcii depline în Europa, ca și restabilirea unității Statului german, fără de care tratatul de pace cu Germania nu poate fi încheiat, de acceptarea planului american pentru Germania și Europa.

Această politică a diktatului, nu putea întâlni decât o opoziție hotărâtă din partea Uniunii Sovietice. Această politică a diktatului, adoptată de Statele Unite, a provocat eșecul conferinței dela Londra. S'au făcut câteva încercări de a arunca răspunderea eșecului Conferinței dela Londra asupra Uniunii Sovietice. Ele nu au avut nici un ecou. Răspunderea pentru eșecul sesiunii dela Londra cade asupra cercurilor conducătoare ale Statelor Unite ale Americii. Și de data aceasta atât d. Bevin cât și d. Bidault, l-au urmat pe d. Marshall.

Mesagiul lui Gheorghi Dimitrov adresat poporului bulgar cu prilejul anului nou

SOFIA 31 (Rador). — Agenția Telegrafică Bulgară transmite:

Gheorghi Dimitrov, președintele consiliului de miniștri a adresat un mesaj poporului bulgar cu prilejul Anului Nou, în care subliniază justețea politicii externe bulgare și realizările de politică internă.

„Primim noul an 1948 — spune Dimitrov — luând loc ferm și fără rezervă în tabăra anti-imperialistă, democratică și puternică ale cărei forțe sporesc tot mai mult și sunt invincibile care e condusă de marea Uniune Sovietică și care luptă pentru o pace trainică, pentru democrație și pentru colaborarea internațională împotriva imperialiștilor ațâțători al unui nou război mondial.

Mai mult ca niciodată, poporul bulgar este conștient de hotărârea de neclintit de a-și apăra marile sale câștiguri democratice, independența sa națională și suveranitatea statului împotriva oricărei atingeri, indiferent de unde ar proveni ea".

Amintind încercările imperialiștilor de a împiedica desvoltarea pacifică și edificarea țării noastre, primul ministru a continuat spunând: „In acest scop, imperialiștii recurg la presiuni diplomatice la intrigi, intimidări, șantaje și manevre de tot felul. El sprijină un centru de agenți din țara noastră în persoana vestigiilor cercurilor exploatatoare. In acest scop s'a constituit în mod ilegal o așa zisă comisie pentru Balcani, care dorește să se comporte ca un stăpân în Balcani și în țara noastră. Dar, în numele independenței noastre și în acord cu aliații noștri Iugoslavia și Albania, noi nu am admis și nu vom admite această comisie pe teritoriul nostru.

Monarho-fasciștii greci, slugi credincioase și lingușitoare ale ațâțătorilor la un nou război, provoacă incidente la frontieră și trimit agenți de diversiune, teroriști și spioni printre noi.

Poporul bulgar, care se interesează profund de o pace trainică pentru a-și continua munca sa constructivă, este hotărît să-și apere independența ca și lumina ochilor săi și să fie un element solid și activ al democrației și păcii în Balcani.

Primul ministru a subliniat că „în curând vor fi încheiate tratate de alianță cu România, Cehoslovacia, Polonia, Ungaria și îndeosebi cu Uniunea Sovietică, ca și cu alte țări ce ar voi să lupte împreună cu noi pentru libertate și independență contra agresiunii imperialiste, ceeace va întări și mai mult independența noastră națională și securitatea noastră și va garanta condițiile și mai favorabile înfloririi rapide a Republicii Populare Bulgare.

Italia trebuie să se elibereze de controlul imperialiștilor asupra vieții economice

Raportul lui Pietro Nenni către cel de al 26-lea congres al partidului socialist italian

ROMA, 31 (Rador). — TASS transmite:

Ziarul AVANTI a publicat raportul lui Pietro Nenni către cel de-al 26-lea congres al partidului socialist italian, care urmează să se țină în curând.

Acest document cuprinde platforma de politică externă a partidului.

Nenni se oprește îndeosebi asupra politicei agresive a cercurilor reacționare din Statele Unite.

El subliniază că țelul planului Marshall este de a subordona economia Europei imperialismului american. Acest lucru s'a și soldat cu amestecul Statelor Unite în bazinul mediteranian unde americanii nu șovăe chiar să susțină dictatura lui Franco în Spania și guvernul fascist din Grecia, care sunt inamicii declarați ai democrației.

Respingând energic încercările Statelor Unite de a înființa un bloc occidental, Nenni arată că interesele economice ale Italiei cer stabilirea unor raporturi comerciale active cu țările din Europa orientală.

Italia trebue să se elibereze de controlul străin asupra vieții economice și asupra reformelor sociale săvârșite în țară.

Totuși, scrie Nenni, guvernul italian, în compunerea sa actuală, este incapabil să garanteze independența Italiei. El este incapabil să se opună exigențelor industriașilor și nu vrea să se opună presiunii tot mai mari a cercurilor reacționare care caută să facă în Italia o a doua Grecie sau a doua Spanie.

DE ACEEA, OPOZITIA FATA DE ACEST GUVERN ESTE UNA DIN CONDITIILE LUPTEI PENTRU PACE, — INCHEIE ȘEFUL PARTIDULUI SOCIALIST ITALIAN, PIETRO NENNI.

RODNICA ACTIVITATE a compozitorilor sovietici în anu 1947

MOSCOVA, 31 (Rador). — TASS transmite:

Anul acesta compozitorii sovietici au realizat peste 100 de simfonii, oratorii, cantate și piese corale și instrumentale.

Deosebit de rodnică a fost activitatea lui Procofiev care a compus simfoniile a 4-a și a 5-a, o sonată pentru pianoforte suita la baletul „Cenușereasa" pentru vioară și orchestră, o cantată și un poem festiv Miaskovski a compus o uvertură patetică. Hachaturian 10 piese pentru pian și un poem simfonic iar Sostacovici un poem închinat patriei.

Academicianul Asafiev se ocupă cu punerea la punct a unei simfonii neterminate a lui Ceaikowski care a fost descoperită recent, și în momentul de față un mare număr de compozitori scriu noui simfonii și muzică de cameră.

Compunerea comisiei ONU pentru Palestina

LACKE SUCCES, 31 (Rador).— Compunerea comisiei pentru Palestina a fost terminată astăzi.

Această comisie ce compune din cinci state: Danemarca, Panama, Filipine, Bolivia și Cehoslovacia, care și-au desemnat reprezentanții.

Membrii comisiei sunt: Federspiel (Danemarca); dr. Eduardo Morgan (Panama); Raul Diaz de Modina (Bolivia); Karel Lisicky (Cehoslovacia); Vincente Francisco (Filipine).

100 MII FUNCȚIONARI DE BANCA au declarat grevă în Italia

ROMA 31 (Rador). — FRANCE PRESSE transmite:

O sută mii de funcționari de bancă sunt în grevă cu începere de Miercuri dimineață în întreaga Italie, întrucât discuțiile angajate între sindicatele lor și Asociația Institutelor de Credit nu au dat nici un rezultat.

Imperialiștii americani se folosesc de profesori de război naziști

BERLIN, 31 ((Rador). — TASS transmite:

Ziarul Vorwertz anunță că Kari Rossman scriitor militar, membru al partidului nazist, fost colonel de geniu, a fost numit de americani în postul de profesor în școala americană pentru arma geniului.

Rossman a glorificat fascismul și metodele naziste de ducere a războiului nu numai în nenumăratele sale articole ci și în cartea intitulată „Lupta trupelor de geniu".

La ÎNCHIDEREA Ediției

Primele comentarii ale presei străine după proclamarea Republicei Populare Române.

„CUM SĂ NU SALUTAM CU EMOȚIE NAȘTEREA CELEI MAI TINERE REPUBLICI DIN EUROPA?"

— scrie l'HUMANITE —

PARIS 31 (RADOR). — Printre primele comentarii ale presei franceze în legătură cu proclamarea Republicii Populare Române, Agenția France Presse ...ansmite următorul comentariu al ziarului L'HUMANITE:

„Cum să nu salutăm cu emoție nașterea celei mai tinere republici din Europa? Francezii văd în aceasta un îndoit prilej de satisfacție: în primul rând, mersul înainte, spre tot mai multă democrație, al unui popor care a fost prin tradiție unul din amicii cei mai sigur ai Franței; în al doilea rând, progresul unui regim popular care este admirat de muncitorii din țara noastră".

Imprimeriile „SCRISUL LIBER", Str. Dobrogeanu Gherea Nr. 6 (fost Belvedere), Bucureşti